

SCÉNÁŘ EVA MAIXNEROVÁ

Žákyně: Lenka Řehůrková, Simona Bučková, Lucie Vrtalová, Tereza Hudečková, Kateřina Kvardová

Dobrý den, jsme žákyně 9.B, ze ZŠ Brno, Jana Broskvy 3.Chceme vám vyprávět příběh paní Evy Maixnerové, která se narodila v bouřlivém roce 1948. Už jako malá vyhledávala různá dobrodružství, což se promítlo v celém jejím životě.

5:03 – 6.18

a pak jsem se dostala na ten zadní dvůr, kde jsem viděla to letadlo a to bylo takový malý pro jednoho, bylo to takový to s vrtulkoutak mě nenapadlo nic lepšího než do toho vlézt a teď jsem na cosinákej knoflík stiskla a teď k mé hrůze se roztočila vrtula a já jsem si říkala jej bože snad to nezvlítne a teď já jsem zpanikařila a teď jsem nechala vrtulu být vrtulou a vylítla jsem z letadla a ono to hodně dělalo randál ta vrtula jak vrčela takže najednou jsem slyšela nadávání štěkání a běžel za mnou hlídač, kterýho jsem tam teda neviděla, ale on se objevil, se psem a já vám holky řeknu, že když má člověk strach, nabývá nadpřirozených sil a já jsem utíkala o život, teďtam byla taková velká zed' a já jsem už nemohla zpátky lézt tím okýnkem jo, tak vidím zed tak se říkám musím, tak jsem na tu zed' snad vyběhla jako spiderman.

Dědeček paní Maixnerové pracoval jako prvorepublikový bankovní úředník, což nevyhovovalo představám komunistů, tatínek nedostudoval práva, zahořkl proti režimu a i sama pamětnice pociťovala ve škole důsledky nežádoucího kádrového profilu...

3.31 – 3.44

...ale moje třídní učitelka mě neměla kvůli tomu ráda, že su z takové rodiny a dávala to dost najevo před třídou, takže jsem byla tam takovej outsider...

Rodiče paní Maixnerové emigrovali do Rakouska, maminka pak do Kanady, musela se tedy starat o sebe i o svého bratra víceméně sama, jen s malou pomocí svých prarodičů, ale s vědomím, že jakmile to situace umožní, odjedou s bratrem přes Červený kříž za nimi.

24.28 – 25.03

...já jsem už v té době dělala tu aranžérku potom, od těch 17 vlastně, takže jsem brala nějaký takovýto tu almužnu a taky se o nás starali ti prarodičeže, fakt nám vařili, nosili nám to jídlo uvařené, takže to jakžtakž šlo, ale někdy, někdy fakt jsme měli aji hlad, že už došly peníze tak jsme bylizávislí jenom na tom, co nám uvaří ty prarodiče a mě bylo hloupý jim říkat, že už jakonemáme peníze, tak jsem hledala po zemi, jestli neuvidím nějaký ty penízky, to bylo takový zvláštní období

První manžel, brněnský básník Pavel Řezníček, přivedl naši pamětnici k jedné z jejích velkých vášní – psaní básní.

29.20 – 29.39

... on zjistil kde bydlím a posílal mně a do schránky mně dával takový jeho básně a to měl být on měl ty byly tak šílený a já jsem to pak ukázala dědovi, já jsem u něho tehdy bydlela a on mně řekl, to ti píše nějakejzamilovanej blázen...

Pětileté manželství s Pavlem Řezníčkem bylo bouřlivé stejně jako doba, v níž spolu žili.

33.41 – 34.16

... a on za náma jel tank jo a to bylo po deváté hodině a tehdy jsem skutečně prožívala jako pocit, že jako jako kdyby se mi před očima celej život proběhl jako před smrtí protože ti jede za zádama tank chápeš a teď mi jdem kolem plotu a nemáme se kam schovat no a tento můj statečnej manžel on stál, jako šel mně takhle po levým boku a když viděl že jede tam ten tank, tak on mě obešel a schoval se za mě...

Druhé manželství bylo poznamenané rozdílným postojem ke komunistickému režimu a vyústilo v porozvodový boj o syna.

37.04 – 37.36

...a ten tchán to potom tak nějak jako řídil ten náš rozvod, tchán, on byl komunista a to byl proces, to byl politickej proces ten náš rozvod, on hned tam nahlásil, on byl ještě toto, předseda Národního výboru a měl dobrý jako profilkádrovej, já špatnej, maminka Kanada, takže teďka šel on jako jakože já nejsu schopná vychovat syna...

V nejtěžších chvílích pomohla paní Maixnerové víra v Boha, která jí otevřela cestu ke smíření s celou rodinou.

38.19 – 38.42

... a právě proto jsem uvěřila, že když ti někdo bere děcko, není nic horšího a oni jako chtěli získat Mirka, mýho syna a já jsem se chtěla soudit do smrti, ale nakonec jsem uvěřila víc a Bůh mě vedl k tomu, ať se přestanu soudit, že on to spraví...

Budoucím generacím by paní Maixnerová vzkázala:

49.26 – 49.37

...že ta stará generace už je poněkud unavená, zmanipulovaná, ale vy mladí jste ještě čistí a vy můžete přinést do tohoto světa světlo...

Jsme rády, že se s námi paní Maixnerová sdílela zkušenosti ze svého života...